

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄.

Αριθμός φύλλου 125

Εν Ἀθήναις τῇ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ

1909

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Βασιλικά διατάγματα

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπείας πρὸς μελέτην τῶν τοπωνυμιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξαχρίθωσιν τοῦ ἱστορικοῦ λόγου αὐτῶν 4

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ πίνακος τῆς συνθέσεως τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν ἀντιτορπιλικῶν 2

Μεγαλειότητα

(1)

Υποβάλλων τῇ Ἑστέρᾳ Μεγαλειότητι σχέδιον Β. διατάγματος περὶ συστάσεως «Ἐπιτροπείας τῶν τοπωνυμιῶν τῆς Ἑλλάδος», σκόπιμον κρίνω νὰ ἐκθέσω αὐτῇ διὰ βραχέων τινῶν λόγων, δι' οὗ ἀναγκαίᾳ καθίσταται ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, ὡς καὶ τὴν μέθοδον, καθ' ἣν ἐπιδιωχθήσεται ἡ πραγμάτωσις τοῦ σκοποῦ, εἰς ὃν ἀφορᾷ τὸ πρὸς κύρωσιν σχέδιον Β. διατάγματος.

Εἰς τὸ τοπωνυμικὸν τῆς Ἑλλάδος πολλὰ καὶ παντοειδῆ ἔχουσιν εἰσχωρήσῃ κατὰ τὸν μακράκιον ἱστορικὸν βίον τοῦ ἔθνους ξενικὰ στοιχεῖα, ἐκτοπίσαντα τὰ παλαιότερα ἑλληνικὰ ὀνόματα. Αἱ δὲ τοιαῦτα μετωνομασίαι, προσληθούσαι μὲν ἐξ ἱστορικῶν λόγων, ἀλλ' ὑπολαμβανόμεναι οὐχὶ πάντοτε ὀρθῶς, ὡς τὰ περιλειπούμενα μαρτυρίαι ἐθνικῶν συμφυρῶν καὶ ταπεινώσεων, προσέκρουον εἰς τὸ φιλοπατρι-συναίσθημα τῶν εὐπαιδευτῶν, οἵτινες μετὰ τὴν ἀπόσεισιν τοῦ ζυγοῦ τῆς τουρκικῆς κατακτητικῆς ἐκρίναν εὐλογον καὶ ἐπιβαλλομένην, οἷονεὶ συμπλήρωμα τῆς ἀπελευθερώσεως θεωροῦντες, καὶ τὴν ἐξάλειψιν παντὸς ἔθνους τῶν προτέρων ἐθνικῶν δυσπραγιῶν. Εἰς τὴν ὁρμὴν δὲ ταύτην ὑπέμειναν καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου πολλὴν κατέβαλον σπουδὴν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν νεωτέρων τοπωνυμιῶν, ἀπρὸς ἀνάστασιν τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀπεκάλουν τότε τὸ ἔργον τοῦτο. Ὅθεν οὐ μόνον ἐτέθησαν ὀνόματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν πόλεων καὶ χωρῶν εἰς τὰς διοικητικὰς διαιρέσεις τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ πολλῶν πόλεων καὶ χωρῶν καὶ χωριῶν τὰ νεώτερα ὀνόματα μετεβλήθησαν συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχαίαν γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν καὶ ἀγαθὴ ἦτο ἡ προαίρεσις τῶν πρώτων ἐκείνων

Κυβερνήσεων καὶ χρησιμώτατον, ἀναγκαιώτατον μάλιστα, τὸ ἔργον, ὅπερ ἐπεχείρησαν, κατ' ὅλου ὅμως κρινόμενον ταῦτα δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχόν. Καὶ ἀπεδέθησαν μὲν ἀληθῶς ἀρχαῖα ἐνδοξα ὀνόματα εἰς πόλεις ἀπὸ πολλοῦ ἀπυθαλούσας, κατὰ, ὡς Πειραιεῖς, Λαμία, Ὑπέστη, Ἄμφισσα, Ἀίγιον, Μεγαλόπολις, Γύθειον, καὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα ἐπεκράτησαν ἐν τῇ κοινῇ χρήσει. Ἄλλ' ἐπεκράτησαν ἐπίσης καὶ ἄλλα κακῶς ἐκλελεγμένα ἀρχαῖα ἢ ἀρχαιοφθνή ὀνόματα, ὅσον Καλαμάρι, Ἀργίριον, Αἰτωλικόν, Ἀρσόπολις. Τῶν ὀνομάτων τῶν δῆμων πολλὰ μὲν κακῶς ἐτέθησαν, πολλὰ δὲ κατὰ τύπον ἀδόκιμον ἢ πλημμελῆ, παραπλήσια δὲ ἀμαρτήματα παρατηροῦνται καὶ εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἐπαρχιῶν (οὕτω ἐπαρχία Ὀλυμπίας ἀνομάσθη ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἀρχαίας Τριφυλίας διοικητικῆ περιφέρειᾳ, καίπερ χωρισμένη τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας διὰ φυσικοῦ ὁρίου τοῦ ποταμοῦ Ἄλφειου· καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀσήμευ ἀρχαίας λακωνικῆς πόλεως Ἐπιδαύρου τῆς Διμητρῆς προεκρίθη ὡς ὀνομασία τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἣ καίτοι ἢ ἐνδοξος μεσαιωνικὴ πόλις Μογεμβασία). Πάμπολλα δὲ χωρὶς μετωνομάσθησαν, λαβόντα ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ὀνόματα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν ὀρισθέντα.

Τὰ ὀνόματα δ' ὅμως ταῦτα δὲν ἀπεδέχθη ἡ συνήθεια, πλὴν ὀλιγίστων ἐξαίρεσεων· ἀκέραια δ' ἀπέβησαν αἱ διοικητικαὶ προσπάθειαι πᾶσαι πρὸς ἀντικατάστασιν καὶ αὐτῶν τῶν τουρκικῶν ὀνομάτων. Οὕτω λ.χ. τρεῖς κατὰ καιροὺς διὰ Β. διαταγμάτων μετωνομάσθησαν χωρία τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, ἀλλὰ τὰ νέα ὀνόματα ἐμφανισθέντα μόνον ἐπὶ τινα χρόνον εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα ἐλησημονήθησαν, παραμένουσι δ' ἀσάλευτα τὰ τουρκόφωνα.

Εἶναι βεβαίως λυπηρὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο, διότι τὰ βάρβαρα ὀνόματα καὶ τὰ κακῶφωνα ἑλληνικὰ λυποῦσι μὲν

τὸ γλωσσικὸν συναίσθημα, ἔχουσι δὲ καὶ ἐπιβλαβὴ μορφωτικὴν ἐπήρειαν εἰς τοὺς κατοικοῦντας, συγγέλλοντάς πως καὶ ταπεινοῦντα τὸ φρόνημα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρέχουσι ψευδῆ ὑπόνοιαν τῆς ἐθνικῆς συστάσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν χωρίων ἐκείνων, ὧν τὰ ξενικὰ ὀνόματα ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς μαρτυροῦντα καὶ ξενικὴν καταγωγὴν. Εἶναι δ' ἀναντίρρητον ὅτι ἀνάγκη νὰ μεταβληθῶσιν ἐκεῖνα τὰ κακῶσωνα ὀνόματα, ὧν ἄλλοι λόγοι δὲν ἐπιβάλλουσι τὴν διατήρησιν.

Ἄλλ' ὅπως μὴ ἀτελεσφόρητον ἀποβῆ καὶ νέον ἐγγείρημα μετονομασίας, χρεῖα πρωτίστως συστηματικῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ὀρθῆς ἐκφορᾶς, τοῦ ἱστορικοῦ λόγου καὶ τῆς σημασίας πασῶν τῶν φερομένων νῦν τοπωνυμιῶν. Οὕτω δὲ θὰ δυναθῶμεν νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἀνεγκαίαις μεταβολὰς τῶν ὀνομάτων καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τούτων δι' ἄλλων, οὐχὶ αὐθαϊρέτων, ἀλλ' ἐλλόγων καὶ εὐπροσδέκτων εἰς τὴν κοινὴν συνήθειαν. Ἡ ἐξέτασις δὲ καὶ διάγνωσις τῶν αἰτίων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εὐδοκίμησαν κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ προηγουμέναι ἀπόπειραι θὰ καθοδηγήσῃ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διαπραχθέντων σφαλμάτων.

Κεφαλαϊκῶδες μειονέκτημα τῶν προτέρων ἐργασιῶν ἦτο, ὅτι οὐδέποτε ἐξητάσθη τὸ σύνολον τῶν τοπωνυμιῶν, ἀλλ' ἄνευ συστήματος ἀπεφασίζετο ἡ μεταβολὴ τῶν ὀνομάτων τῶν χωρίων ὅτε μὲν τούτου, ὅτε δ' ἐκείνου τοῦ δήμου, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἰδιαίτερος τις λόγος, ὑπαγορευῶν τὴν ἀμείνονος περὶ τῶν ὀνομάτων τούτων Κυβερνητικὴν πρόνοιαν, οὐδὲ γενικὸς τις κανὼν, πρὸς ὃν ἐκάστοτε νὰ προσαρμύζωνται αἱ ἀποφάσεις.

Ἡ ἔφεσις δὲ, «πρὸς ἀνάστασιν τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τῆς Ἑλλάδος», δὲν ὑπεβοήθειτο ὑπὸ τῶν ἀνεγκαίαιων ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων, ἔνεκα τῆς ἀνεπαρκειᾶς τῶν τότε γεωγραφικῶν καὶ ἱστορικῶν γνώσεων, διότι πολλὰ ὑπῆρχον ἀκόμη τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀνεξερευνήτα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γεωγραφίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τῇ μέσῃ καὶ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐθεωρεῖτο σπουδαῖον κώλυμα πρὸς ἀνάβωλὴν τῆς μετονομασίας, ἐπετίθεντο δ' εἰς τὰ σημερινὰ χωρία ὀνόματα ἀρχαίων πόλεων πρὸ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἀληθοῦς θέσεως αὐτῶν, κατ' εἰκασίας ἀμφιβόλους καὶ ἀστηρίκτους, ἐξελεγχόμενας συχνάκις ὑστερὸν σφαλέραις, ἢ ἐλάμβανον τὰ ξενόφωνον ὄνομα ἔχοντα χωρία ὄνομα ἄλλο, ἑλληνικὸν μὲν, ἀλλ' αὐθαϊρέτως ὀριζόμενον, οὐδὲν κοινὸν δ' ἔχον πρὸς τὴν ἱστορίαν, τὴν ἐδαφικὴν σύστασιν ἢ ἄλλας περιστάσεις τοῦ μετονομασθέντος χωρίου. Τὰ δ' ὀνόματα ταῦτα σφόδρα ἀμφίβολον ἀπεδείκνυον τὴν ἐκ τῆς μετονομασίας ὠφέλειαν, δημιουργοῦντα τὴν ἀνάγκην νέας μεταβολῆς τῶν τεθέντων ὀνομάτων, ἀνὴ τυχὸν ἐπεκράτουσιν ταῦτα, ὅπερ δὲν συνέβη.

Πλὴν δὲ τῶν μετονομασιῶν καὶ ἄλλαι ἐπηνέχθησαν εἰς τὰς τοπωνυμίας μεταβολαὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμῃσι ἀναγραφαῖς τῶν πόλεων καὶ χωρίων τοῦ Κράτους, ἐλαφραὶ κατὰ τὸ φαινόμενον καὶ ἀσημαντοί, ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἐλλοιοῦσαι τὰ ὀνόματα πολλῶν ἐκ τούτων καὶ διαστρέφουσαι τὴν ἐννοίαν αὐτῶν. Διότι οὐ μόνον κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγραφῶν τούτων δὲν κατεβλήθη ἡ προσήκουσα φροντίς περὶ τὴν ὀρθὴν ἐκφορὰν τῶν ὀνομάτων, τούτου δ' ἔνεκα πολλὰ ἀνεγράφησαν πλημμελῶς, ἀλλὰ καὶ πάντα σχεδὸν τὰ κατὰ γενικὴν ὀνόματα, ὧσιν ἡ κατάληξις ἠδύνατο νὰ ὑποληφθῆ ὡς ὀνομαστικῆς τοῦ οὐδετέρου, μετεβλήθησαν εἰς οὐδέτερον, προστεθείσης μάλιστα, εἰς τὰ πλεῖστα, πρὸς θεραπείαν τῆς δημώδους δῆθεν παρκοφθορᾶς, καὶ τῆς καταλήξεως οὐ

οῖον Χασάνιον ἀντὶ Χασάνη, Καραμανώλιον ἀντὶ Καραμανώλη, Τατόιον, ἀντὶ Τατόη, Λεβίδιον ἀντὶ Λεβίδη, Χαϊδάριον ἀντὶ Χαϊδάρη κλπ.

Ἄλλ' ἡ κατὰ γενικὴν τοπωνυμία ἐδήλου ὅτι τὸ χωρίον ἦτο κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους πρόνοια ἢ κατὰ τοὺς ὑστερον ταυφλίμιον τοῦ ἀνδρός, οὗ τὸ ὄνομα ἔφερον. Ἡ εἰς ὀνομαστικὴν ἄρα τροπὴ δὲν ἡλλοίου ἀπλῶς τὸ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἐξηφάνιζε τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκρυπτομένην ἱστορικὴν εἰδησίαν.

Εἶναι δ' αἱ ἱστορικαὶ εἰδήσεις, αἱ ἐν ταῖς τοπωνυμίαις ἐγκλειόμεναι, σπουδαῖαι καὶ πολύτιμοι, καθόσον διαφωτίζουνσι πρὸ πάντων σκοτεινὰς περιόδους τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, εὐστόχως δ' εἰς τῶν ἡμετέρων γεωγράφων συνέκρινεν αὐτάς πρὸς ἐπιγραφὰς γεγλυμμέναις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους. Διὰ τὸν λόγον δὲ τούτον πᾶσα οἰαδήποτε σοβαρὰ περὶ τῶν τοπωνυμιῶν ἐργασία πρέπει νὰ ἐδράζηται ἐπὶ ἐμβριθοῦς ἐπιστημονικῆς γνώσεως τῶν ἐν αὐταῖς ἱστορικῶν στοιχείων. Πᾶσα δ' ἀπόπειρα πρὸς μεταβολὴν τοπωνυμίας, ἄνευ ἐπιγνώσεως τοῦ ἱστορικοῦ λόγου αὐτῆς, ἐλέγχει ἀσύγγνωστον ἐπιπολιότητα. Ὡς δ' ἡ μεταβολὴ βαρβαρῶν ὀνομάτων, συνδεομένων ἀρρήκτως πρὸς τὴν νοπὴν ἱστορίαν τῆς ἐνδόξου ἐπαναστάσεως, θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς βεβήλωσις τῶν ἱερῶν, διότι ὀνόματα ὡς Κλεισόβα, Ἀράχουβα, Βαλτέτσι, Δερβενάκια, Γραβιά, Ἀμπλιανη, Ἀλαμάνια, καθηγήασθησαν δι' ἡρωικῶν πράξεων, οὕτως οὐδὲν ἦττον ἀκροσφαλῆς καὶ ἀκαιρος θὰ ἦτο καὶ ἡ μεταβολὴ παντὸς ἄλλου ὀνόματος, οὗ ἄγνωστος μὲν ἢ πρόβλεψις, ὅπερ δ' ὅμως ἐνδέχεται νὰ εἶναι τὸ μόνον περιλειφθὲν ἔχνος δόξης ἢ συμφορᾶς τινος κατὰ τὴν μεσοχρόνιον ἱστορίαν τοῦ ἔθνους.

Περὶ τὴν μελέτην τῶν τοπωνυμιῶν τούτων ἡσχολήθησαν μέχρι τοῦδε τινὲς τῶν ἡμετέρων λογίων, οἵτινες καὶ μονογραφικὰς ἐπιστημονικὰς ἐδημοσίευσαν περὶ τοπωνυμιῶν τινῶν. Ἄλλ' ὅπως ἡ τοιαύτη μελέτη ἀσφαλέστερον καὶ μετὰ κύρους συντελεσθῆ, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ συστηματοποιήθῃ, συγκεντρωμένων τῶν μερικῶν ἐργασιῶν εἰς κοινὴν συνεργασίαν. Πρὸς τοῦτο δὲ λυσιτελεῖς εἶναι ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἀρωγὴ ταύτης ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Ὅθεν σκόπιμον ἔκρινα τὴν σύστασιν «Ἐπιτροπείας τῶν τοπωνυμιῶν τῆς Ἑλλάδος», ἣτις ἀποτελουμένη ἐξ ἀνδρῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν ἑλληνικὴν γεωγραφίαν, ἀρχαιολογίαν, ἱστορίαν καὶ γλώσσαν, ἢ ἐμπειρῶν τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως τοῦ Κράτους, δεχομένη δὲ καὶ τὰς συμβολὰς καὶ μελέτας εἰδικῶν κατὰ τύπους ἐπιτροπειῶν, ἃς θὰ καθιστᾶ, καὶ διαφόρων ἄλλων λογίων, ἔργον θὰ ἔχῃ τὴν ἐρευναν τῶν τοπωνυμιῶν, δημοσιεύουσα ἐκάστοτε ἐπιστημονικὰς μελέτας περὶ τούτων, καὶ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἠτιολογημένων γνωμῶν περὶ ἀντικατάστασεως τῶν κακοφώνων ἢ ξενικῶν ὀνομάτων, ὧν ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον ἦθελε κρίνῃ τὴν μεταβολὴν.

Ἐπὶ τούτοις λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ἵνα εὐδοκῶσα περιβάλλῃ διὰ τοῦ κύρους τῆς ὑπογραφῆς Αὐτῆς τὸ συννημένον σχέδιον Β. διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1909.

Εὐπειθέστατος ὑπῆκοος καὶ θεράπων

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ν. Δ. ΛΕΒΙΑΗΣ

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπείας πρὸς μελέτην τῶν τοπωνυμιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξακριβῶσιν τοῦ ἱστορικοῦ λόγου αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Καθίσταται ἀεπιτροπεία τῶν τοπωνυμιῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς μελέτην τῶν τοπωνυμιῶν καὶ ἐξακριβῶσιν τοῦ ἱστορικοῦ λόγου αὐτῶν. Τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἀνακοινῶν ἢ ἐπιτροπεία εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, ὑποβάλλουσα καὶ γνώμας περὶ μεταβολῆς α') τῶν ἀλλογλώσσων ἢ κκοφῶνων ὀνομάτων, ὅσα δὲν συνδέονται πρὸς ἐπίσημόν τι γεγονός τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ β') τῶν ἀκαταλλήλων ἑλληνικῶν, ὅσα ἀντικατέστησαν παλαιότερα καὶ γνωριμώτερα ἑλληνικά ὀνόματα.

Ἄρθρον 2.

Μέλη τῆς ἐπιτροπείας διορίζομεν τοὺς κυρίους Ν. Γ. Πολίτην, Σπ. Αζάμπρον, Γεωρ. Χατζιδάκι, Γρ. Βερονάρδακην, Χρ. Τσουνταν, καθηγητὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Παν. Καββαδίαν, καθηγητὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γενικὸν Ἐφορὸν τῶν Ἀρχαιοτήτων, Κ. Παπαμιχαλόπουλον, Βουλευτὴν, Δημ. Καμπούρογλου, Ἐφορὸν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, Ἀριστ. Βαμπᾶν, τμηματάρχην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, Κλ. Στέφανον, Διευθυντὴν τοῦ ἀνθρωπολογικοῦ Μουσείου, Γεωργ. Σωτηριάδην, Ἐφορὸν τῶν ἀρχαιοτήτων, Μ. Χρυσόχοδον, χαρτογράφον, Κωνστ. Ν. Ράδον, καθηγητὴν τῆς ναυτικῆς ἱστορίας, καὶ Γ. Χωματιανόν, Διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους.

Τῆς ἐπιτροπείας ὀρίζονται, Πρόεδρος μὲν ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης, Γραμματεῖς δὲ οἱ κ. Κ. Ν. Ράδος καὶ Γ. Χωματιανός.

Τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῆς ἐπιτροπείας ἀπόντας ἢ κωλυμένους ἀναπληροῦσι τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας ὑποδεικνυόμενα μέλη.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιτροπεία δύναται νὰ καθιστᾷ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα ἐδρεύει, τοπικὰς ἐπιτροπείας πρὸς μελέτην τῶν τοπωνυμιῶν ὄρισμένων περιφερειῶν, συνεδριάζουσα δ' ἀπᾶξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῇ ἐργασιῶν καὶ προτάσεων καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν γνώμας ἡτιολογημένας περὶ μεταβολῆς ὀνομάτων καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ εἰς συνεδρίαξ τὴν ἐπιτροπείαν, διευθύνει τὰς συζητήσεις, ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τὰς ἐργασίας καὶ προτάσεις τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπειῶν καὶ τὰς πληροφορίες, ὅσας αὐτὴ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ὑπογράφει τὰ πρακτικὰ καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπιτροπείας καὶ ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς ἐκδόσεως μελετῶν τῆς Κεντρικῆς, ἢ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπειῶν, ὧν ἤθελε ἀποφασισθῆ ἢ τύπωσις. Οἱ δὲ Γραμματεῖς συντάσσουσι τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τῆς ἐπιτροπείας καὶ τὰ ἔγγραφα αὐτῆς, τηροῦσι τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐπιτροπείας καὶ συνεπιμελοῦνται τῶν ἐκδόσεων αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάρκεια τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων ὀρίζεται τριετής. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης τριετίας, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπιτροπείας διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, προτάσει τῆς ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὀπωσδήποτε ἐκλείποντα μέλη τῆς ἐπιτροπείας ἀναπληροῦνται προτάσει αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπιτροπεία ἔχει ἴδιαν σφραγίδα, ἐν ἣ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ τὸ ἔτος τῆς συστάσεως.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διοικητικὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι τοῦ Κράτους ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι ἀμελλητὴ τῇ ἐπιτροπείᾳ πᾶσαν αἰτουμένην ἀναγκαίαν αὐτῇ πληροφορίαν καὶ νὰ συντρέχωσι τὸ καθ' ἑαυτὰς εἰς τὴν διευκόλυνσιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ δικτάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1909.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν
Ν. Δ. ΔΕΒΙΑΗΣ

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ πίνακος τῆς συνθέσεως τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν ἀντιτορπιλικῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν ἐν τῷ παρόντι δικτάγματι συνημμένον πίνακα τῆς συνθέσεως τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν ἀντιτορπιλικῶν :

«Θύελλα»
«Ναυκρατούσα»
«Λόγγη»
«Σφενδόνη»
«Νίκη»
«Δόξα»
«Ἄσπις» καὶ
«Βέλος».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος δικτάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1909

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Β. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Συνθέσεως τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως ἀντιτορπιλικῶν τύπου «Θύελλα» «Νίκη».

Βαθμοὶ καὶ εἰδιότητες	Τάξις τοῦ πλοίου	
	ἐν ἐνεργείᾳ	ἐν διαθεσιμότητι
Πλωτάρχαι	1	1
Ὑποπλοίαρχοι	1	1
Ἀνθυποπλοίαρχοι	1	1
Μηχανικοὶ α' τάξεως	1	1
Σημαιοφόροι (*)	1	—
Λογισταὶ	1	6
		1
		5

(*) Σημαιοφόρος ἐπιβαίνει τῶν ἀντιτορπιλικῶν, ἐντὶ τοῦ λογιστοῦ, μόνον ὁσάκις ταῦτα προσκολλῶνται εἰς ἕτερον πλοῖον ἢ ὑπηρεσίαν.

Βαθμοί και ειδικότητες	Τάξις τοῦ πλοίου	
	ἐν ἐνεργείᾳ	ἐν διαθεσιμότητι
Ἀρχικελευσταὶ μηχανικοὶ	2 2	1 1
Κελευσταὶ πυροβοληταὶ	1	1
» τορπιλληταὶ	1	1
» μηχανικοὶ	1 3	1 3
ὑποκελευσταὶ ἀρμενισταὶ	1	1
» πυροβοληταὶ	1	—
» μηχανικοὶ	5	4
» νοσοκόμοι	1 8	1 6
Δίοποι ἀρμενισταὶ	1	1
» οἰακισταὶ	1	1
» πυροβοληταὶ	2	2
» τορπιλληταὶ	1	1
» μηχανικοὶ	5	4
» διανομεῖς	1	1
» τεχνίτης 6' τάξ. τορπιλλ.	1 12	1 11
Ἐθελονταὶ θερμασταὶ	10	10
Ναῦται ἀρμενισταὶ	2	2
» οἰακισταὶ	1	1
» πυροβοληταὶ	6	4
» τορπιλληταὶ	2	1
» μηχανικοὶ	3	2
» θερμασταὶ	4	—
» ἀποθηκοφύλακες	1	1
» ξυλουργοὶ	1	1
» ἔσχαρτεῖς	1	1
» καταστρώματος	4	2
Μάγειρος	1	1
ὑπηρέτης	1 37	1 27

Ἀνακεφαλαίωσις

Β α θ μ ο ἰ	ἐν ἐνεργείᾳ	ἐν διαθεσιμότητι
Ἀξιωματικοὶ	6	5
Ἀρχικελευσταὶ	2	1
Κελευσταὶ	3	3
ὑποκελευσταὶ	8	6
Δίοποι	12	11
Ναῦται	37	27
	68	53

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὅσακις τρία ἢ πλείονα τῶν ἀντιτορπιλικῶν ἀποτελοῦσιν ὁμάδα, τοποθετεῖται ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τούτων κυβερνήτης ἀντιπλοίαρχος ἀντὶ τοῦ ὀριζομένου πλωτάρχου.

Ἐγκρίνεται

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἰουνίου 1909.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ